

var ikke saa godt, at der gik Politik i en Sag, men det var ikke bedre, naar der gik Fanatisme i en Sag. Jeg ved nu ikke, hvad det ærede Medlem sigtede til i denne sin Udtalelse. Jeg vil ikke anerkende, at jeg selv er berørt af Fanatisme i dette Spørgsmaal. Jeg stiller min Videnskab og min Mening med Hensyn til Undervisningen paa Landbohøjskolen og de Krav, som fra Landmændenes Side bliver stillet til den, ved Siden af det ærede Medlems. Jeg tror ikke, at Landmændene som Helhed ønsker disse korte Kursus bibeholdt til Fordel for det praktiske Landbrug. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i den Anskuelse. Det viser sig jo ogsaa, at Antallet af de praktiske Landmænd, der er uddannet paa Landbohøjskolen i den Tid, vi har haft de korte Kursus derude, er i og for sig meget ringe. Jeg vil indrømme, at der er mere end 2 pCt., men i Sammenligning med Antallet af de unge Landmænd, som uddannes paa vore Landbrugsskoler og vore Højskoler, er det et rent forsvindende Antal.

Saa spørger det ærede Medlem, hvad det egentlig betyder, at dette Kursus skal forlænges til $2\frac{2}{3}$ Aar. Ja, Direktøren har begrundet det paa den Maade, at det i og for sig ikke betyder nogen stor Udvidelse af Lærestoffet, thi naar det Stof, som skal gennemgaaes i det nuværende korte Kursus, virkelig skal gennemgaaes ordentligt og skal forstaaes, saa kræver det længere Tid, og man vil som Følge deraf neppe komme stort videre end til Indøvelsen af dette Stof i de $2\frac{2}{3}$ Aar. Der vil saaledes i saa Henseende ikke blive foretaget nogen større Forandring. Det samme Stof, der nu skal tvinges igennem i det korte Kursus paa $1\frac{2}{3}$ Aar, vil blive det Stof, der ogsaa vil blive lagt til Grund for Undervisningen, naar Kursus'et nu skal vare $2\frac{2}{3}$ Aar. Hele Forandringen er altsaa den, at det vil kunne gennemgaaes grundigere, og det vil kunne blive bedre forstaaet og optaget af Eleverne, saa heller ikke i den Henseende vil der her blive Tale om nogen stor Forandring, som kunde give Anledning til at rejse en stor og voldsom Diskussion. Det viser sig jo, som jeg har oplyst før, at der er kun faa, der tager Eksamen efter $1\frac{2}{3}$ Aars Forløb. Af dem, der tager Eksamen, benytter omtrent 25 pCt. $2\frac{2}{3}$ Aar til at faa Eksamen. Det viser, at det Stof, som er lagt hen til disse Kursus, vanskeligt kan gennearbejdes i kortere Tid. Og derfor er det Krav ogsaa fremsat, at Kursus'et skal forlænges. Jeg synes ogsaa, at

det er naturligt, at der er kommet et og andet nyt Fag til, og det forekommer mig klart, at naar Kursus'ets Varighed, da Højskolen blev oprettet, blev fastsat til $1\frac{2}{3}$ Aar, saa maa det efter den Udvikling, der er foregaaet i de mange Aar, vel kunne anses for nødvendigt snarest muligt at faa forlænget Kursus'ets Varighed, saa at det kan komme til at svare til de forøgede Krav, der nu stilles, og saaledes, at vore unge Lærere og Konsulenter i Landbruget kan faa en Undervisning, der nogenlunde svarer til den Undervisning, der gives i de andre Kursus paa Landbohøjskolen. Jeg maa indrømme, at det er med stor Beklagelse, at jeg ser, at Undervisningen i Landbrug derude skal stilles i den Grad i Skygge for andre Fag. Jeg mener, at Landbrugsundervisningen derude netop burde staa højest.

Jeg maa altsaa fastholde min Opfattelse af dette Spørgsmaal, og jeg vil ikke nægte, at det kan synes at være noget vanskeligt at opnaa Enighed om dette Punkt uden netop paa Grundlag af det Standpunkt, jeg har taget. Det at følge det ærede Medlem og faa oprettet 2 forskellige Kursus derude tror jeg saa sandt ikke er den rette Vej til at opnaa Enighed. Jeg indrømmer, at jeg kan ikke indse Berettigelsen af den Kritik og den Modstand, der er rejst imod det, der er foreslaaet; men da jeg ved, at der vil blive nedsat Udvalg angaaende denne Sag, skal jeg selvfølgelig være villig til at optage en Forhandling om den, idet der da maaske er en Mulighed for at finde en eller anden Form, hvorunder der kunde opnaas Enighed.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Hassing Jørgensen): Det ærede første Medlem for 6te Kreds (Hey) pegede paa Statsvirksomhederne som Middel til forøgede Statsindtægter. Det ærede Medlem gjorde det samme forleden Dag under Behandlingen af Fragspørgsmaalet, og jeg er for saa vidt ikke saa glad ved paa ny at blive provoceret til en Udtalelse om dette Spørgsmaal, som det ikke er mig muligt i dette Øjeblik at udtale noget bindende derom. Jeg maa kun have Lov til at sige, at det tiltaler mig meget lidt at gaa den Vej under de nuværende Forhold at forøge Statsbanetaksterne. Den nuværende Dyrtid skyldes jo ikke blot de forøgede Priser, som Vareproducenterne kan faa for deres Varer, men ogsaa det Tillæg til Prisen, som fremkommer ved den forøgede Fragt for Vares Befordring fra det ene Sted til det